

Pruikenmakerij en kapsalon Johan Boon viert zeventigjarig jubileum

'De één komt lachend binnen, de ander huilend'

DOOR ELANIE RODERMOND

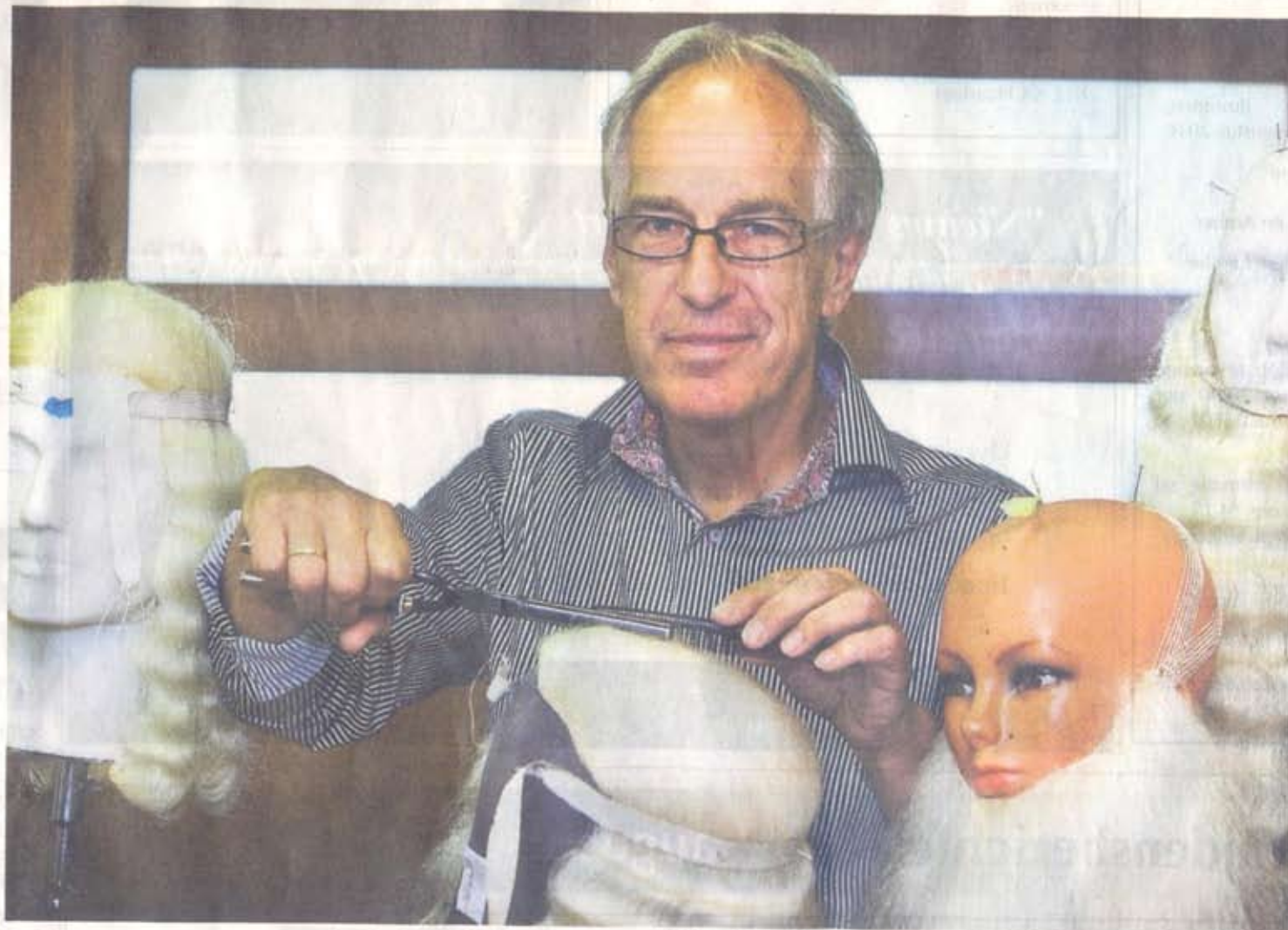
HAARLEM - Acteurs, paaldansers, mensen met een litteken of een ernstige ziekte. De klantenkring van pruikenmaker Johan Boon kent letterlijk vele gezichten. „De één komt lachend binnen, de ander huilend. Dat is nooit anders geweest.”

De 58-jarige eigenaar van haarwerkatelier, pruikenmakerij en kapsalon Boon in de Tempeliersstraat laat zijn blik door de zaak gaan, die deze maand zeventig jaar bestaat. Het is alweer dertig jaar geleden dat Johan de hele boel van nummer 37 naar nummer 44 verhuisde. Vlak daarvoor had hij het 'kindje' van vader Antoon overgenomen, die het vak sinds 8 augustus 1940 in de Tempeliersstraat uitoefende. „Als jong binkie stond ik mijn vader al te helpen. Het ambacht, want dat is het, heb ik van hem geleerd.”

Verspreid door de ruimte staan vele dozen met pruiken, bakjes met snorren en wangstukjes. In het atelier prijken pepschuim hoofden met daarop voornamelijk Sinterklaaspruiken van buffelhaar. Johan onduleert de pruiken zelf, wat inhoudt dat hij er met een warme tang een slag in legt. Vóór in de zaak staan kappersstoelen, achterin worden de pruiken aangemeten. De schuifdeur in het midden kan op verzoek dicht worden geschoven. Want terwijl de één vol voorpret om

een pruik komt vragen, voelt de ander zich er heel rot onder. Johan: „Het maakt nogal wat uit of je een pruik komt halen voor een feestje of omdat je haren tijdens een chemokuur uitvallen. Ik heb in de loop der jaren behoorlijk wat meegemaakt en kijk nergens meer van op. Toch zijn er nog steeds klanten die me op de één of andere manier weten te raken.” Met zijn blik op een haarstuk gericht vertelt hij: „Zoals die keer dat er een ziek, kaal meisje met haar zussen binnen kwam. Haar zussen hadden afgesproken om een mooie pruik voor haar uit te kiezen en te kopen. Naderhand zaten ze hier met elkaar te huilen. Toen moest ik wel mijn best doen om me groot te houden.”

Hoewel de pruikenmakerij floreert en mede dankzij de website landelijke bekendheid geniet, neemt het aantal 'knipklanten' af. Johan: „Vroeger hadden we dag- en weekklanten, voor het klassieke permanenten of watergolven. Nu gaan mensen eens in de zes weken naar de kapper om alles een beetje bij te laten punten. Ook goed, natuurlijk, maar anders.” Johan is daarom blij met de veelzijdigheid van de zaak. Hij maakt nooit 'loze uren'. „Ik wil de 75 jaar volmaken. En dan? Ik weet het niet. Ik hoop in elk geval dat de zaak ooit wordt overgenomen door iemand met net zoveel passie voor het vak.”

Johan Boon heeft het ambacht van vader Antoon geleerd, die de zaak in 1940 opende.